

Jozef Pavlovič

STVORENIE SVETA

Kedysi dávno-pradávno bolo tak, že nebolo
nič. Bol iba Boh, ktorý je večný.

Na počiatku stvoril Boh nebo i zem. Zem
bola pustá a tmavá.

I povedal Boh: „Buď svetlo.“

A bolo svetlo.

Boh videl, že svetlo je dobré, preto ho od-
delil od tmy. A nazval svetlo dňom a tmu no-
cou. A bol večer a bolo ráno, prvý deň.

A riekol Boh: „Buď obloha, ktorá oddelí
vody od vód.“

A oblá obloha oddelila vody po-
zemské od vód v oblakoch. A Boh
nazval oblohu nebom. Tak ubehol
druhý deň.

A riekol Boh: „Nech sa vody
pozemské zhromaždia na jedno
miesto a nech sa ukáže suchá pev-
nina.“

A Boh pomenoval pevninu ze-
mou a zhromaždenie vód nazval
morom. A videl Boh, že všetko toto
je dobré, preto povedal:

„Nech sa zem zazelenie trávou,
kvetmi a stromami.“ A Boh videl, že
i toto je dobré a krásne zároveň. To bol
tretí deň.

Štvrtého dňa riekol Boh:

„Nech sú na nebeskej oblohe svetlá.“

A stvoril veľké svetlo slnečné, aby svietilo cez deň a malé svetlo mesačné, aby svetielko-
valo v noci. Taktiež rozosial hviezdy.

Piateho dňa riekol:

„Ryby nech plávajú vo vode a vtáky nech spievajú v korunách stromov.“

V šiesty deň prišlo na rad všetko ostatné zvieratstvo. Napokon Boh zasadil svojmu
stvoriteľskému dielu korunu – stvoril človeka.

Povedal mu:

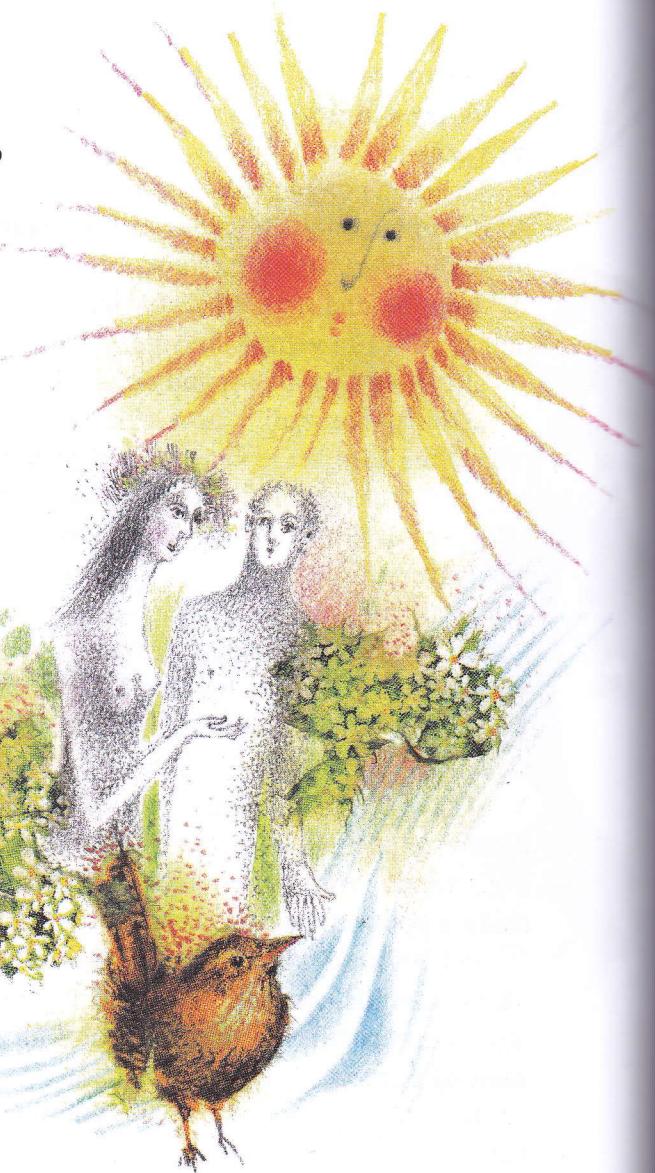
„Budeš vládnuť nad všetkým, čo som stvoril. Všetko ťa bude poslúchať a ty budeš
poslúchať mňa.“

Takto zázračne stvoril Boh svet za šesť dní. Siedmy deň požehnal a posvätil. Potom
celý deň odpočíval a prial si, aby tak konal i ten, ktorého stvoril podľa svojej podoby.

(to) **stvorenie** – vytvorenie, urobenie (*teremtés*)

dávno-pradávno – veľmi dávno

na počiatku – na začiatku

rieknúť – povedať

požehnať – dať požehnanie (*megáldani*)

posvätiť – robiť posvätným (*fel(meg)szentelni*)